

Dkt. Roger Green, Matengenezo ya Sasa, Hotuba ya 25, Uwepo wa Kiumbe

© 2024 Roger Green na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Roger Green katika kozi yake ya historia ya kanisa, Matengenezo ya Wakati Uliopo. Hii ni kipindi cha 25 kuhusu Uwepo wa Mungu.

Sawa, hii ni hotuba nambari 13. Kwa hivyo, tunachoangalia sasa ni maendeleo ya kitheolojia kutoka Dietrich Bonhoeffer hadi sasa. Kwa kweli sio kutoka kwa Dietrich Bonhoeffer hadi sasa. Hilo ni kichwa cha kuvutia tu. Kwa hivyo hiyo ndiyo yote niliyo nayo.

Kwa hivyo, maendeleo ya kitheolojia, tutajaribu tu kuja katika ulimwengu tunaishi. Kwa hivyo, hii inanichukua siku kadhaa, leo na Ijumaa, na huenda nikahitaji kutumia moja wapo. Tuna siku moja ya darasa iliyobaki. Kumbuka, tutakaporudi, tutaangalia video ya siku mbili za Dietrich Bonhoeffer.

Na kisha tuna Ijumaa na Jumatano, nasi tutakuwa tunajiandaa kwa mtihani. Kwa hivyo, tutakuwa sawa. Tuko mahali tunapopaswa kuwa.

Kwa hivyo sawa, haya ni maendeleo ya kitheolojia kuanzia Dietrich Bonhoeffer hadi sasa. Na tutaanza na udhanaishi. Sawa.

Na unaweza kuona kwamba tutatoa wawakilishi, sifa za msingi, nguvu, na ukosoaji wa udhanaishi. Kwa hivyo hapo ndipo tulipo. Niko kwenye ukurasa wa 15 wa silabasi.

Sawa, kwa hivyo tuanze na udhanaishi. Cha kufurahisha ni kwamba udhanaishi huanza na maisha na huduma ya Mkristo, ya mwamini. Na jina lake ni Soren Kierkegaard.

Sasa, bila shaka umewahi kumpata Kierkegaard kutoka kozi zingine, sivyo? Umewahi kumpata Kierkegaard katika kozi zingine. Kwa hivyo umemzungumzia katika kozi zingine. Kwa hivyo, Soren Kierkegaard.

Inavutia sana. Angalia tarehe za Kierkegaard. Sasa, kama jambo, kama naweza kufanya hivi.

Haya basi. Nilitokea kuwa Denmark msimu huu wa joto, nikitembelea marafiki. Na tukafika Denmark.

Na hakika, tunaadhimisha miaka 200 ya kuzaliwa kwa Soren Kierkegaard. Na kwa sababu alikuwa ameunganishwa sana na Copenhagen na sehemu kubwa ya maisha

hayo na kila kitu, hiki hapa kitabu kidogo, kitabu kidogo nilichokichukua kwenye moja ya maonyesho. Kuna maonyesho mengi ya Kierkegaard katika jiji lote la Copenhagen.

Lakini kitabu hiki kidogo, Kierkegaard katika Enzi ya Dhahabu Copenhagen, kina Utangulizi Mufupi na wa Picha. Na hivyo ni jambo la kuvutia sana kuwa Copenhagen wakati wa maadhimisho haya ya miaka 200 ya Kierkegaard. Lakini hapa alikuwa Kierkegaard.

Tungemwita Kierkegaard Mkristo mwenye udhanaishi. Mkristo mwenye udhanaishi. Kwa hivyo kuna maana ambayo udhanaishi ulianza na Kierkegaard.

Kwa sababu, kama Mkristo mwenye udhanaishi, udhanaishi unatokana na neno, unajua, kuwepo, na kadhalika. Kama Mkristo mwenye udhanaishi, Kierkegaard alijua kwamba kulikuwa na mipaka ya akili ya kibinadamu. Na kumbuka, anashughulika. Hapa yuko katikati ya karne ya 19 anapoishi.

Na kwa hivyo kuna mipaka ya akili ya mwanadamu. Moyo, hisia, mtu, na mtu mzima lazima akabiliane na matatizo na matatizo ya mwanadamu. Na kwa hivyo Mkristo ambaye ni mdhanaishi ni aina moja ya kufanya hivyo.

Kutambua mipaka ya akili ya kibinadamu, kuelewa matatizo ya kibinadamu, vipengele vya kibinadamu katika maisha yetu, na kadhalika. Kama kuna kitu ambacho umesoma kuhusu Kierkegaard, huenda kilikuwa hofu na kutetemeka. Kwa hivyo tu, maneno hayo mawili katika kichwa cha kitabu, hofu na kutetemeka, yanakupa wazo la kile Kierkegaard alikuwa akijaribu kushughulikia katika maisha yake binafsi.

Tuko tu kwenye ukurasa wa 15, Ruth, na tunafanya maendeleo ya kitheolojia, unajua, hadi sasa. Na tunaanza na Soren Kierkegaard. Kwa hivyo Kierkegaard, kama mwakilishi, nimesema kutakuwa na wawakilishi hapa.

Na kama mwakilishi, nilianza naye kwa sababu yeye ndiye aliyeanzisha jambo hili. Sasa, kwa dakika moja tu kufuata hili kihistoria, Kierkegaard alikuwa Mkristo anayeamini udhanaishi, lakini udhanaishi ulioanza katika karne ya 20 ulitengana na mizizi yake ya Kikristo. Kwa hivyo udhanaishi ulioanza katika karne ya 20 haukuwa lazima uwe Mkristo, ilhali Kierkegaard mwenyewe alikuwa Mkristo.

Kwa hivyo, tunataka tu kuzingatia hilo. Sawa, kwa hivyo huyo ni mtu mmoja kulingana na haiba tunayotaka kutambua. Kuhusu wawakilishi, nadhani tunawaita kile tunachotaka kutambua.

Sawa, mtu wa pili ni msomi wa Agano Jipya anayeitwa Rudolf Bultmann. Na je, umewahi kukutana na Bultmann katika kozi zingine kwa bahati yoyote? Je, umemzungumzia Bultmann? Lakini kwa Rudolf Bultmann, alichofanya kama msomi

wa Agano Jipya ni kuikaribia Agano Jipya kwa njia ya hemeneutiki ya udhanaishi. Kwa hivyo, atatafsiri aina ya udhanaishi wa Agano Jipya.

Akawa msomi maarufu sana na mwenye ushawishi mkubwa wa Agano Jipya. Lakini hapa kuna mfano kwa Bultmann. Kwa Bultmann, ufafanuzi wa dhambi kwake ulikuwa kuwepo kwa kweli.

Kwa hivyo, kwa Bultmann, dhambi ni uhai usio halisi. Huishi aina ya uhai ambao Mungu alikusudia uishi. Na hiyo ni aina ya mabadiliko mapya kuhusu dhambi.

Huo ni uelewa mpya wa dhambi. Ni kutumia aina ya kategoria za kuwepo kwa Mungu ili kufafanua dhambi na kuwepo kwa uhalisi. Kwa hivyo, kwake, wokovu ni kuwepo kukombolewa.

Kwa hivyo, wokovu ni uhai wako kukombolewa na Mungu, kufanywa jinsi ulivyokusudiwa kuwa, na kuepuka uhalisi na kupata uhai kamili uliokombolewa. Kwa hivyo sasa, ni jambo gani moja unalojua kuhusu Bultmann? Ukisikia neno Bultmann, je, kuna neno lolote unalolihusisha na Rudolf Bultmann? Naam, neno hilo linaweza kuwa defithologization, kuondoa hadithi kutoka kwa Agano Jipya. Kwa mfano, kwa Bultmann, ufufuo ni hadithi.

Ni hadithi muhimu, lakini ni hadithi. Na kwa hivyo, kwa Bultmann, ufufuo haukuwa kuhusu mwili kutoka kaburini, bali ulikuwa kuhusu imani ya Pasaka kuingia katika maisha ya wanafunzi wa Yesu. Kwa hivyo hapo tena, hiyo ni aina ya njia ya udhanaishi ya kutazama maandiko, kutazama Agano Jipya.

Kwa hivyo, sio kuhusu Yesu kufufuka kutoka kwa wafu. Ni kuhusu sisi kupokea imani ya Pasaka katika maisha yetu na, kwa hivyo, kuishi aina ya maisha yaliyokombolewa tunayopaswa kuishi. Kwa hivyo, Rudolf Bultmann, atafanya nini ni kuchukua kategoria za watu kama Kierkegaard na kuzitumia katika Agano Jipya.

Kwa hivyo, atakuwa mtu wa pili tunayetaka kumtaja. Na mtu wa tatu tunayetaka kumtaja ni Paul Tillich. Paul Tillich alichofanya ni kuchukua kategoria za udhanaishi na kuzitumia katika theolojia.

Kwa hivyo, ingawa Bultmann alizitumia katika masomo ya Agano Jipya, Tillich alizitumia katika theolojia. Tillich aliamini kweli kwamba ikiwa theolojia itakuwa kile alichokiita theolojia inayookoa, inapaswa kuzungumzia hali ya watu katika ulimwengu wa kisasa. Unaweza kuona wakati Tillich aliishi.

Kwa hivyo, inapaswa kuzungumza kuhusu matatizo ya watu katika ulimwengu wa kisasa. Inapaswa kuzungumza kuhusu matatizo ya ulimwengu wa kisasa ikiwa theolojia itakuwa theolojia inayookoa. Kwa hivyo, matatizo makubwa

tunayokabiliana nayo maishani, Tillich alisema, ni matatizo ya kutokuwa na maana, au kukata tamaa, au wasiwasi.

Haya yote ni matatizo yanayotilia shaka uhai wetu na uwepo wetu. Na kwa hivyo, njia pekee unayoweza kukabiliana na aina hiyo ya kutokuwa na maana, kukata tamaa, wasiwasi, aina ya kuwepo kwa mambo, njia pekee unayoweza kukabiliana nayo ni kuelewa Mungu ni nani. Na kwa hivyo, utaelewa wewe ni nani.

Kwa hivyo sijui kama ulisoma Tillich katika kozi yoyote ya falsafa, lakini ana ufafanuzi unaovutia kuelewa Mungu ni nani na kwamba Mungu ndiye msingi wa uhai wetu. Mungu ndiye msingi wa uhai wetu. Kwa sababu kinachotutishia maishani kwa Tillich ni kutokuwa na uhai.

Hilo ndilo hasa linalotutishia. Lakini Mungu huja, naye ndiye msingi wa uhai wetu. Kwa hivyo, anatupa, Mungu anatupa uhai halisi basi.

Mungu hutoa uhalisi kwa uwepo wetu. Kwa hivyo, Tillich ni mtu wa kuvutia. Tillich alipoendelea katika maisha yake, hakujitoa tu kwa Ukristo.

Alikuwa mwanatheolojia Mkristo. Kwa kweli nilimsikia Tillich nilipokuwa Chuo Kikuu cha Temple. Alikuwa Chuo Kikuu cha Temple kuzungumza, na kwa hivyo nilimsikia Paul Tillich mkuu.

Inafurahisha sana kumsikia akizungumza. Lakini Tillich, na unaweza kuona kwamba hata nilipomsikia, Tillich alifanya mabadiliko katika suala la dini zote kuwa karibu sawa na Tillich. Alishindwa kuona katika maisha yake upekee wa Ukristo, upekee wa Yesu alikuwa nani katika Mungu, na kadhalika.

Na kwa hivyo, alikuwa mtu ambaye dini zote zilionekana kujibu maswali yaleyale. Sote tuna maswali yaleyale. Wanadamu wote wana maswali yaleyale, na dini zote zinaweza kuyajibu kwa njia yao wenyewe.

Kwa hivyo huyo ni Paul Tillich. Lakini atatafsiri theolojia kihalisia. Atatumia kategoria za udhanaishi kutafsiri theolojia.

Kwa hivyo, wachezaji watatu wa kwanza ambao ningewataja hapa wangukuwa Kierkegaard, kisha Bultmann katika Agano Jipya, na kisha Tillich katika theolojia. Kwa hivyo hiyo inakupa aina ya uwakilishi hapo. Acha niendeleo na nambari mbili, baadhi ya sifa za msingi za udhanaishi na harakati ya udhanaishi.

Kisha, tutatoa nguvu na ukosoaji. Sawa, sifa moja ya udhanaishi, kama unavyoweza kuona kwa maneno machache na kuuliza katika udhanaishi, lakini sifa moja ni umuhimu wa wanadamu. Huu ni harakati inayozingatia sana binadamu kwa namna fulani.

Haikuwa hivyo kwa Kierkegaard mwanzoni, lakini hakika ikawa hivyo. Na inajali nini? Haijalishi kuhusu asili ya Mungu lazima au kwamba hiyo inaingia ndani yake, lakini inajali kuhusu kutokuwa na maana kwangu na kukata tamaa kwangu na wasiwasi wangu na kadhalika. Kwa hivyo, umuhimu wa mwanadamu ni wa juu sana na unazingatia anthropolojia.

Pili, sifa ya pili ya udhanaishi ni kile ninachokiita kutoeleweka kwa Mungu. Sasa, kwa njia hiyo, ikiwa utamwita Mungu msingi wa uhai wako, je, hilo linasikika kama Agano la Kale au Mungu wa Agano Jipya? Kwangu mimi halionekani. Sio lugha ya Agano la Kale au Agano Jipya.

Ni aina ya lugha ya kifalsafa. Kwa hivyo, haishangazi kwamba waumini wa dharti walikuwa na Mungu asiyejulikana, Mungu ambaye hawangeweza kuelewa, Mungu ambaye hawangeweza kuficha mawazo yao kwa sababu hivyo ndivyo walivyomfikiria Mungu kama msingi wa uhai wetu. Ninachopenda kufanya ninapozungumzia uelewa wao wa Mungu ni kwamba napenda kuulinganisha na kuulinganisha na uliberali na utaratibu mpya.

Uliberali, Mungu alikuwa amekaribia. Katika uliberali wa Kiprotestanti, Mungu alishuka miongoni mwetu kwa namna fulani. Ungeweza kumwona Mungu katika michakato ya jamii, kwa mfano, na utamaduni na kadhalika.

Lakini kwa ajili ya uliberali, Mungu alishuka kwetu. Kwa ajili ya neo-orthodoksia, Mungu yuko juu yetu. Wanasisitiza juu ya kupita kiasi kwa Mungu, si ukaribu wa Mungu, bali juu ya kupita kiasi kwa Mungu.

Na kwamba Mungu asiye na mipaka ndiye anayeleta hukumu juu ya ulimwengu. Kwa hivyo, ni tofauti ya kuvutia. Uwepo wa Mungu una Mungu asiyejulikana.

Uliberali unasisitiza ukaribu wa Mungu. Na neo-orthodoksi ilisisitiza upitaji wa Mungu, utofauti wa Mungu. Kwa hivyo, unapata aina mbalimbali za vipengele vya Mungu.

Ningesema kwamba kibiblia, kipengele cha kibiblia zaidi kuhusu Mungu, bila shaka, ni uelewa wa kawaida kwamba Mungu ni mkuu kuliko wengine wote. Hata hivyo, tunaielewa kwamba juu kuliko wengine, kunakabiliana na neno hilo kuwa mwili katika nafsi ya Yesu Kristo. Lakini ningesema kwamba waumini wa udhanaishi wana Mungu huyu asiyejulikana.

Sawa, nambari tatu, aina ya tatu ya sifa au sifa ya udhanaishi, ingekuwa kile ambacho ningekiita kutokuwa na kuepukika kwa wasiwasi. Kuhusu jinsi tunavyoishi maisha yetu katika ulimwengu huu, tunaishi maisha yetu bila shaka katika hali ya wasiwasi.

Na kama una Mungu ambaye ni fumbo, ambaye huwezi kumjua, ambaye huwezi kumwelewa, ambaye huwezi kumwelewa, labda hilo litasababisha wasiwasi wako.

Na hakika ilifanya hivyo. Hatimaye, wadhanaishi waliondoa tatizo la Mungu kabisa, kimsingi, na kuishi na aina hii ya wasiwasi katika ulimwengu wa kisasa. Sawa, na aina ya nne ya sifa ya udhanaishi ndiyo lengo la udhanaishi.

Na lengo la udhanaishi ni uhai halisi. Hilo ndilo tunalotafuta. Hilo ndilo tunalotaka.

Lakini kuna aina ya kejeli hapa kwa sababu mtetezi wa udhanaishi wa kibiblia kama Kierkegaard angesema kwamba uhai halisi unaweza kuja tu katika uelewa wako wa Mungu na Kristo na kadhalika. Lakini unapofikia udhanaishi ambao umemwacha Mungu, ni kama unazunguka-zunguka. Utapataje uhai huu halisi? Naam, hupati.

Namaanisha, hilo ndilo tatizo, sivyo? Kwa hivyo hilo linakurudisha kwenye wasiwasi na kukata tamaa na kadhalika. Sasa, nadhani tu katika ulimwengu wa leo, katika maisha ya chuo kikuu cha leo, tunazungumzia sana kuhusu postmodernism, na hilo ndilo jambo linaloendelea, na hilo ndilo neno la mwisho na kila kitu. Nilipoenda chuo kikuu, ingawa, existentialism ilijadiliwa sana na kuzungumziwa, na kadhalika.

Na tulikuwa tunasoma watu kama Kafka, Franz Kafka. Na sijui kama kuna yeyote kati yenu amesoma Franz Kafka. Ni usomaji wa kuvutia sana.

Utavunjika moyo kidogo unapoisoma kwa sababu ni fasihi ya udhanaishi. Au umesoma Sartre? Kama umesoma Sartre au umeona baadhi ya tamthilia za Sartre. Kwa hivyo, katika siku zangu za chuo kikuu, tulikuwa tunawasoma watu hawa.

Namaanisha, hii ilikuwa sehemu ya msingi wa kawaida, kuwasoma hawa wadhanaishi. Kwa hivyo, nilikulia na hili kwa namna fulani. Hata hivyo, kama Mkristo, nilihisi ningeweza kusema kitu kuhusu haya yote.

Lakini hizo ni baadhi ya sifa za msingi za udhanaishi. Sasa, sifa ya kwanza ni umuhimu wa wanadamu. Inazingatia sana ubinadamu.

Ni kuhusu mimi, kukata tamaa kwangu, wasiwasi wangu, maisha yangu yasiyo na maana. Ni kuhusu mimi tu. Kwa hivyo kulikuwa na aina hii ya ladha ya kibinadamu kwa udhanaishi.

Sio kwa Kierkegaard, bali kwa watu wanaomfuata Kierkegaard. Kuna baadhi ya nguvu za udhanaishi. Na ningependa kutaja chache kati ya hizo.

Nilijifunza kutokana na udhanaishi mimi mwenyewe. Ninapenda kusoma Kierkegaard. Lakini mimi huwasoma watu kama Kafka na Sartre na wengine.

Kuna kitu cha kujifunza kutokana na hili. Kwa hivyo wacha niseme kitu ambacho kinaweza kujifunza. Lakini hebu tutoe ukosoaji wa msingi pia.

Sawa. Jambo moja linaloweza kujifunza ni kwamba ukweli una uzoefu wa nje, ni wa kweli, lakini waumini wa udhanaishi wanatukumbusha kwamba ukweli pia una uzoefu wa ndani. Uzoefu wako mwenyewe, moyo wako mwenyewe, aina yako ya hisia ya ndani inaweza kukusaidia kuelewa ukweli pia.

Unajifunza ukweli kwa kutazama ndani. Udhanaishi umetufundisha hilo. Nadhani hilo ni somo la udhanaishi.

Ninachotaka kufanya ni wakati, unajua, katika kufundisha theolojia, tunataka kuona ukweli kama wa nje, yaani, usio na upendeleo, na wa ndani na wa kibinafsi pia. Hatutaki moja au nyingine, lakini tunazitaka zote mbili. Nguvu ya Uwepo ni kwamba inasisitiza kwamba ukweli ni uzoefu wa ndani.

Sawa. Nguvu ya pili ambayo nadhani nimeandika ni kutambua kwamba watu ni wa kipekee, kwamba watu ni wa aina moja, na hawawezi kuletwa katika aina fulani ya kiwango cha lengo. Huwezi kuwaleta watu katika aina fulani ya kiwango cha lengo ambapo unaweza kuwachambua kwa upendeleo kana kwamba hawana aina hii ya upekee.

Huenda unafahamu kozi zingine na Martin Buber, na Martin Buber alizungumzia tofauti katika uhusiano kati ya uhusiano wa I-it. Ikiwa una uhusiano wa I-it na Mungu au na watu, umewapinga watu hao. Na badala ya uhusiano wa I-it na Mungu au na watu, uhusiano huo unapaswa kuwa uhusiano wa I-what, I-thou.

Uhusiano wako na Mungu na wanadamu wenzako unapaswa kuwa uhusiano wa I-wewe. Na katika uhusiano wa I-wewe, inaonyesha hujawatendea watu hawa kwa njia isiyo na upendeleo, lakini unawachukulia kibinafsi, unawachukulia kwa uzito, na kadhalika. Kwa hivyo, Martin Buber anatokea, na bila shaka aliishi wakati huu, lakini Martin Buber anatokea na anatumkumbusha kwamba hatupaswi kuwatendea watu kwa njia isiyo na upendeleo, bila shaka kuhusu hilo.

Jambo la tatu ambalo nadhani linasaidia kutokana na udhanaishi ni kwamba tunaweza kujifunza kwamba tunapaswa kuwa waaminifu. Watu wengi katika ulimwengu wetu wanaona ni vigumu kumwamini Mungu, wanaona ni vigumu kumwamini Mungu, na wanaona hata haiwezekani kumwamini Mungu. Hakuna shaka kuhusu hilo.

Na wanapoangalia kanisa, wanaona watu kanisani wanaoabudu, bila nukuu, lakini wanaabudu kwa mazoea tu. Hawana mengi ya kutufundisha kuhusu Mungu. Kwa hivyo, nadhani hilo ni jambo ambalo nimejifunza kutokana na udhanaishi, kwamba imani katika Mungu, kwa watu wengi, ni ngumu.

Ni vigumu. Si rahisi. Na nadhani tunaweza kusema kwamba hiyo labda ni aina ya nguvu.

Jambo la nne tunaloweza kujifunza kutokana na udhanaishi ni utayari wa kukabiliana na matatizo ya maisha. Endelea, Tumaini. Kutambua kwamba watu wanaona ni vigumu kumwamini Mungu.

Ndiyo, hiyo ilikuwa ni dhamira ya udhanaishi. Jambo moja ambalo imetufundisha ni kwamba watu wengi wanaona ni vigumu sana kumwamini Mungu. Na hata wanapowatazama watu kanisani, ikiwa ni watu wa nje na kuwatazama watu kanisani, wanawatazama watu kanisani, na wanasema watu wanaabudu kwa mazoea tu.

Hawana imani au imani yoyote ya ndani kabisa katika Mungu au uelewa wowote kuhusu Mungu. Wanafanya hivyo kwa mazoea, na sitaki kuwa sehemu ya hilo. Kwa hivyo watu wanaona ni vigumu kumwamini Mungu, na hatupaswi kushangazwa na hilo.

Kama Wakristo, tunapaswa kukabiliana na ukweli huo. Je, hilo linasaidia? Na kisha jambo lingine ni utayari wa kweli wa kukabiliana na kifo. Katika udhanaishi, kifo ni ukweli.

Ni jambo ambalo sote lazima tushughulikie. Kama Kristo hatarudi tena, sote tutakufa. Hakuna hata mmoja wetu anayetoka katika hili akiwa hai.

Nachukia kukujulisha hilo, Hannah—Gee whiz, kabla tu ya Shukrani na Krismasi na kila kitu. Lakini ikiwa Kristo hatarudi, hakuna hata mmoja wetu anayetoka katika hili akiwa hai.

Labda hatutaki kufikiria kuhusu hilo. Wadhanaishi walifikiria sana kuhusu hilo. Ilikuwa ni moja ya mambo yaliyowasukuma kutokuwa na maana na kukata tamaa na wasiwasi na kadhalika.

Sasa, kama Wakristo, tunajibu hilo kupitia fundisho la ufufuo, bila shaka, na ufufuo wa Kristo na ufufuo wetu. Lakini hata hivyo, wako tayari kukabiliana na kifo. Ni jambo ambalo watu lazima washughulikie.

Na kisha, hatimaye, ninachokiona kama nguvu katika udhanaishi ni utambuzi kwamba watu wengi wanaishi maisha yasiyo na kina, yasiyo na maana, na yasiyo na maana. Ni utambuzi tu wa uhalisia wa maisha wa mwanadamu. Udhanaishi unatukumbusha kwamba watu wengi hawaishi maisha halisi.

Na udhanaishi ni ukumbusho wa hilo. Kwa hivyo, kulikuwa na nguvu fulani katika udhanaishi, lakini kuna baadhi ya ukosoaji, nambari nne. Kwa hivyo, nataka kutaja ukosoaji wa harakati hiyo.

Nadhani la kwanza ambalo tayari tumetaja ni kwamba, hatimaye, udhanaishi uliokua baada ya Kierkegaard kuwa ubinadamu ulikuwa aina ya ubinadamu. Hilo linahusiana na mtazamo huo wa udhanaishi unaozingatia mwanadamu. Lakini tunahitaji theolojia yenye Mungu kama kitovu, Mungu katika Kristo kama kitovu, akihudumiwa na Roho Mtakatifu.

Hatuhitaji theolojia pamoja nasi kama kitovu. Sisi sio kitovu cha hadithi. Mungu ndiye kitovu cha hadithi.

Na nadhani udhanaishi umesahau hilo. Kwa hivyo huo ni ukosoaji ambao ningeleta kwa udhanaishi. Pili, udhanaishi mara nyingi hushindwa kuelewa asili halisi ya watu.

Kwa sababu udhanaishi huwaangalia watu kutoka mitazamo tofauti. Ni kuwaangalia watu, na unaingia katika matatizo haya yote ya kutokuwa na maana na kukata tamaa na wasiwasi na kila kitu. Ni kuwaangalia watu kutoka mitazamo yetu.

Badala yake, swali si sisi ni nani kwa mtazamo wetu bali sisi ni nani kwa mtazamo wa Mungu. Sisi ni nani kwa mtazamo wa muumba wetu? Na nadhani udhanaishi umesahau hilo. Kwa hivyo, huanzi nasi; unanza na Mungu, na kisha unajielewa na kadhalika.

Lakini hilo ni jambo la pili nadhani ni tatizo. Jambo la tatu lenye matatizo ni kwamba udhanaishi hauzungumzii dhambi. Hautaki uhusiano wowote na dhambi ya asili, ambayo nadhani ni fundisho la kibiblia.

Haitaki uhusiano wowote na dhambi halisi ya watu ya uasi dhidi ya Mungu na kadhalika. Na kwa hivyo, kwa hivyo, udhanaishi, hawakuweza kuelewa fundisho la Barth la ushindi wa neema. Kwa sababu ikiwa huna fundisho kali la dhambi, hutakuwa na fundisho kali la neema.

Ni pale tu unapoelewa asili ya dhambi ndipo unapoweza kuelewa asili ya neema ya Mungu. Kwa hivyo, hilo linakuwa tatizo kwa udhanaishi. Na kisha, hatimaye, ni mtazamo wao kuhusu Biblia.

Tungeanza na Bultmann na kusema hatufikirii Biblia inahitaji kupunguzwa uelewa wa hadithi. Kwa hivyo, tungeanza na hemenetiki yake. Lakini kisha tungesema waumini wengi wa udhanaishi wanapuuza Biblia.

Wanahisi kwamba Biblia haiwezi kuwasaidia kwa njia yoyote. Kwa hivyo, badala ya kuiona Biblia kama kitovu cha maisha, wanaona Biblia pembezoni mwa maisha. Na

cha kushangaza, hilo linawaongoza kukata tamaa zaidi kwa sababu wanajaribu kujibu maswali ya maisha kutoka kwao wenyewe, kutoka kwa ulimwengu wao wenyewe, na kadhalika.

Kwa hivyo, nadhani mtazamo wao kuhusu Biblia ni tatizo. Sawa, kwa hivyo udhanaishi na baadhi ya watu hapa wametusaidia kuelewa hilo. Kierkegaard ni muhimu sana.

Kama utasoma chochote kuhusu yeyote kati ya watu hawa, ningeanza na Kierkegaard kwa sababu anashughulikia hili, lakini anashughulika ndani ya muktadha wa Kikristo. Sawa, kuna wadhanaishi huko nje? Unataka kuzungumzia udhanaishi? Je, unasoma Kafka na Sartre na mambo yote mazuri? Au niseme mambo yote ya kuvutia. Sawa, nambari mbili ni uekumentari.

Uekumeni. Kwanza kabisa, tutakachofanya na uekumeni kinahusiana na umoja wa kanisa. Sawa, kwa hivyo harakati ya uekumeni au uekumeni.

Nitakachofanya kwanza ni kuangalia sababu za kwa nini Uprotestanti uligawanyika na kisha utambuzi unaoongezeka wa Uprotestanti na jinsi Uprotestanti ulivyoanzishwa katika suala la ukumeni huu. Wale ambao mlisikia moja ya magazeti, sasa nasahau haswa ni ipi, lakini hata hivyo, moja ya magazeti yalishughulikia ukumeni wakati wa Uprotestanti. Ilikuwa karatasi ya mwisho, ndio, karatasi ya mwisho ilishughulikia harakati nzima ya ukumeni.

Alikuwa sana; mzungumzaji alihusika sana katika ekumeni, harakati ya ekumeni, na kadhalika. Sawa, kwanza kabisa, na ekumeni, na ekumeni inahusiana kwanza na Uprotestanti. Kisha itafikia Ukatoliki na Uorthodoksi, lakini harakati ya ekumeni ilianza na Mprotestanti aliyegawanyika akijaribu kujielewa.

Sawa, ni sababu gani za Uprotestanti kugawanyika? Nina sababu nne kwa nini Uprotestanti ulijikuta umegawanyika mwanzoni mwa karne ya 20. Sawa, nambari moja ni ya kitheolojia. Kitheolojia, kulikuwa na Uprotestanti kugawanyika kwa sababu ya mgawanyiko wa kitheolojia, kitheolojia, mgawanyiko wa mgawanyiko wa kitheolojia.

Baadhi ya Waprotestanti waliamini hivi; baadhi ya Waprotestanti waliamini hivyo, na kadhalika. Tulichogundua ni kwamba kwa namna fulani tuligundua kwamba, kuanzia katikati ya karne ya 20, mambo haya ya kitheolojia tunayozungumzia yanatugawanya, na hilo linakuwa tatizo. Na baadhi ya migawanyiko ya kitheolojia, tungenema, ilikuwa midogo zaidi kuliko migawanyiko mingine ya kitheolojia.

Kwa hivyo, sababu ya kwanza ya mgawanyiko wa Uprotestanti ilikuwa ya kitheolojia, na hakuna shaka kuhusu hilo. Nambari ya pili ni ya kijamii. Sababu ya pili ya mgawanyiko wa Uprotestanti ilikuwa kile tunachokiita mgawanyiko wa kijamii ambao

unaweza kuwa kila kitu kuanzia utaifa, kutoka aina ya kanisa la kitaifa hadi makanisa ya kitaifa ya Kiprotestanti kwa upande mmoja, kama Kanisa la Anglikana huko Uingereza, au kunaweza kuwa na mgawanyiko wa kijamii kuhusu masuala fulani ya kimaadili.

Na hivyo, Uprotestanti uligawanyika sana katika nchi hii katikati ya karne ya 19 kuhusu suala la utumwa. Kwa hivyo, kunaweza kuwa na masuala mengi ya kijamii, kulikuwa na masuala mengi ya kijamii yaliyogawanya Uprotestanti. Suala la utumwa ni mfano mzuri katika nchi yetu kwa sababu baadhi ya Waprotestanti walikuwa wakiunga mkono utumwa, na baadhi ya Waprotestanti walikuwa wakipinga utumwa.

Kwa hivyo hilo lilisababisha mgawanyiko mkubwa. Sawa, nambari tatu, sababu ya tatu ya mgawanyiko huo ni ya kiuchumi. Kuna Waprotestanti matajiri na kuna Waprotestanti maskini.

Na mgawanyiko huo kati ya matajiri na maskini, hakika Waprotestanti walianza kujisemea, subiri kidogo, huo unatugawanya. Tunapaswa kuweza kuungana, lakini hatujaungana. Na kwa nini hatujaungana? Naam, sehemu yake ilikuwa ya kiuchumi.

Sawa, na hatimaye, sehemu ya sababu ya mgawanyiko wa Kiprotestanti ilikuwa ubinafsi—msisitizo kwangu, ambao unakuja katika karne ya 20. Unajua, vya kutosha kunihusu, hebu tuzungumzie kunihusu.

Kwa ubinafsi huo na ubinafsishaji, na haikuwa Waprotestanti pekee, bali ubinafsishaji katika ulimwengu wa Magharibi ulisababisha mgawanyiko katika Uprotestanti. Na Uprotestanti ulijikuta umegawanyika sana na ukaamua kwamba tunahitaji kufanya jambo kuhusu hili. Tunaweza kufanya nini kuhusu hili? Tunawezaje kuungana? Sawa, kwa hivyo hebu tujue sasa jinsi Waprotestanti walivyojaribu kujiunganisha katika harakati hii inayoitwa Harakati ya Kiekumeni.

Walijaribuje kufanya hivi? Walijaribuje kukusanyika pamoja? Mungu akubariki. Mungu akubariki. Kwa hivyo, sawa, jambo la kwanza Waprotestanti walianza kusema, na nilikusudia kuleta Biblia yangu, na sikufanya hivyo, lakini tafadhali iandike, Waefeso 4, 4 hadi 6. Waefeso 4, 4 hadi 6. Jambo la kwanza Waprotestanti walianza kusema walipoanza kukutana pamoja, walianza kusema, subiri kidogo, Waefeso 4, 4 hadi 6 inaita umoja.

Kinachotokea kwa Waprotestanti wengi katika utofauti mwanzoni mwa karne ya 20 ni kwamba lazima kuwe na umoja unaozingatia Yesu Kristo. Hata kama tumepata migawanyiko gani, matatizo yoyote ambayo tumekuwa nayo, migawanyiko yoyote ambayo tumekuwa nayo, tunapaswa kufikiria upya hayo kwa kuzingatia Waefeso 4, 4 hadi 6 na umoja ambao umezingatia Yesu Kristo. Kwa hivyo, ninafurahi kusema kwamba harakati ya kiekumeni ilianza kama harakati ya kitheolojia miongoni mwa Waprotestanti.

Ilianza na Waprotestanti kuanza kufikiri kitheolojia. Sasa, hiyo haikuwa kukataa utofauti. Haikuwa kukataa ambako labda hata madhehebu ni sawa kuwa nayo ndani ya Waprotestanti.

Lakini ilikuwa ikisema kwamba lazima kuwe na aina fulani ya umoja unaojengwa juu ya kitu kikubwa kuliko sisi wenyewe na walipata umoja huo katika Waefeso 4:4 hadi 6. Sisemi kwamba harakati ya kiekumeni iliweza kudumisha maono hayo ya kitheolojia, lakini nasema kwamba mwanzoni mwa harakati hiyo, ilikuwa theolojia iliyowaleta Waprotestanti pamoja. Kwa hivyo ndivyo yote yalivyoanza. Sawa, basi jambo lingine tunalopaswa kuzingatia kuhusu utambuzi huu unaokua wa umoja, hitaji la umoja, hili kwa kiasi kikubwa lilianza kutoka kwa wamishonari, na wamishonari.

Kwa sababu wamishonari walikuwa wametoka nje na kufanya kazi katika eneo hilo katika karne ya 19, waligundua kwamba labda tulikuwa na nia zaidi ya kuwafanya Wabatisti kuliko sisi Wakristo. Labda tuna nia zaidi ya kuwafanya Wapresbiteri kuliko sisi Wakristo. Labda tuna nia zaidi ya kuwafanya Wakongregationalist kuliko sisi Wakristo.

Dhamiri ya kimisionari ilisaidia kuendesha harakati za kiekumeni, na tunasema kipaumbele chetu cha kwanza ni kuwaleta watu kwa Kristo. Jinsi haya yote yanavyofanya kazi kimadhehebu ni jambo lingine. Kwa hivyo, walichofanya ni kwamba walikuwa na mkutano mkubwa huko Edinburgh mnamo 1910 ulioitwa Mkutano wa Kimisionari wa Dunia.

Kwa hivyo, Mkutano wa Wamisionari Duniani, Mkutano wa Edinburgh, 1910, uliwaleta pamoja watu wengi hawa, na kiongozi wa mkutano huo alikuwa mtu muhimu sana katika harakati za umisionari za karne ya 20. Jina lake lilikuwa John Mott. Sasa, John Mott alipendezwa sana kuwa kiongozi wa Mkutano huu wa Wamisionari Duniani huko Edinburgh kwa sababu alikuwa wa kuvutia sana kwa sababu alikuwa mtu wa kawaida.

Alikuwa mlei wa Methodisti. Hakuwa mhubiri. Hakuwa mhudumu aliyewekwa wakfu au chochote kile.

Na yeye mwenyewe hakuwa mmisionari. Aliunga mkono misheni, lakini yeye mwenyewe hakuwa mmisionari. John Mott aliwekwa kuwa msimamizi wa Mkutano wa kwanza wa Wamisionari Duniani huko Edinburgh mnamo 1910.

Tulikuwa na profesa katika Chuo cha Gordon, ambaye sasa amestaafu, profesa wa historia, Profesa Askew, ambaye alikuwa amefanya utafiti mwingi kuhusu Mkutano huu wa Kimisionari Duniani na alijua vizuri sana. Na kwa hivyo, John Mott anawaleta watu hawa pamoja, na anaongoza mkutano huu, na watu hawa

wanatambua kwamba Uprotestanti uko katika matatizo, na tunapaswa kuurekebisha. Na kwa hivyo kutoka kwa aina hii ya harakati za kimisionari kunatoka Mkutano huu wa Kimisionari, na kisha unaendelea kutoka hapo.

Jambo lingine kuhusu kukua kwa utambuzi ni kwamba tunahitaji umoja, na hiyo ni kwa sababu ya matatizo ya kijamii duniani na kuongezeka kwa udini duniani, jambo ambalo linawaambia Waprotestanti tunahitaji kuungana pamoja ili kukabiliana na matatizo haya. Tutaweza kukabiliana na matatizo ya kijamii, na tutaweza kukabiliana na udini bora zaidi kama harakati, kama kundi la watu, na kama mwili wa Kristo kuliko tutakavyokabiliana nao ikiwa tutajaribu tu kukabiliana na matatizo haya mmoja mmoja ndani ya madhehebu yetu au ndani ya vikundi vyetu. Hilo liliwafanya wawe pamoja, pia, kukabiliana na utamaduni, ulimwengu, matatizo ya kijamii, na udini. Tufanye hivyo kwa sauti moja, ikiwezekana, na tusonge mbele kutoka hapo.

Na hivyo hilo lilikuwa muhimu sana. Sawa, na kisha jambo moja la mwisho, aina fulani ya utambuzi unaoongezeka wa hitaji, na hilo lilikuwa athari ya Vita vya Pili vya Dunia, kwa sababu harakati za kiekumeni zilianza kutokea kitaasisi baada ya Vita vya Pili vya Dunia. Lakini kile Wakristo kote ulimwenguni walichokabiliana nacho katika Vita vya Pili vya Dunia kilikuwa ni ubabe, na Dietrich Bonhoeffer alikabiliana nacho, na tutataja baadaye, haswa Dietrich Bonhoeffer alikabiliana na ubabe huu.

Na swali ni, udhalimu wa Wanazi, udhalimu wa Hitler, unataka kukabiliana na hilo peke yake, au ni bora kwa Uprotestanti kutoa sauti ya umoja dhidi ya udhalimu wa dunia? Kwa hivyo, Vita vya Pili vya Dunia na matokeo yake vilikuwa na athari kubwa kwenye harakati hiyo, ambayo ingeitwa harakati ya kiekumeni, kadri ilivyoendelea. Hakuna shaka kuhusu hilo. Sasa, wacha nitajie tu uanzishwaji wa haya yote. Je, haya yote hatimaye yalianzishwaje? Tarehe muhimu sana katika kozi hiyo, na hiyo ni 1948.

Sawa, mnamo 1948, kikundi kilichoitwa Baraza la Makanisa Duniani kilianzishwa. 1948, Baraza la Makanisa Duniani. Lilikuwa la Kiprotestanti mwanzoni.

Sio kwamba hawakuwakaribisha Wakatoliki au kuwakaribisha watu wa Orthodox, lakini walitaka kupanga nyumba zao kwanza. Kwa hivyo, Baraza la Makanisa Ulimwenguni liliundwa huko Amsterdam mnamo 1948 kama kundi la Waprotestanti. Kilichotokea ni kwamba ili kurasimisha jambo hili lote, mnamo 1950, Baraza la Makanisa la Kitaifa lilianza kuundwa.

Na moja ya ya kwanza iliundwa hapa Amerika, Baraza la Kitaifa la Makanisa. Ilianizhwa mwaka wa 1950. Sasa, tutasema Baraza la Makanisa Duniani na Baraza la Kitaifa la Makanisa viliundwa kwa nia nzuri sana za kitheolojia zilipoundwa zilipoanzishwa na zilipozaliwa.

Na zilikuwa za kibiblia, zilikuwa za msingi, zilikuwa za kibiblia, na uundaji ulikuwa wa kibiblia na wa kitheolojia, ningesema. Nitatoa uzoefu wangu binafsi kwa dakika moja

tu, lakini tatizo la msingi sasa na Baraza la Mkanisa Duniani na Baraza la Mkanisa la Kitaifa ni kwamba wamesahau uaminifu wao wa kibiblia. Baraza la Mkanisa Duniani na Baraza la Mkanisa la Kitaifa halifanyi kazi kwa mamlaka ya kibiblia iliyo wazi sana sasa.

Inasikitisha kusema. Na hilo, kwa namna fulani, limesababisha kuundwa kwa makundi mengine ambayo yanazingatia zaidi Biblia. Lakini harakati za kiekumeni leo si kama ilivyokusudiwa kuwa, si kama ilivyokuwa ilipoanzishwa.

Mfano mfupi tu kutoka kwa maisha yangu mwenyewe. Mnamo 1960, nilikuwa bado shule ya upili. Sikuanza chuo kikuu hadi 1961.

Na nilipokea simu siku moja, na ikasema, unataka kuwa mwakilishi wa dhehebu lako kwa Bunge la Vijana wa Kiekumeni la Amerika Kaskazini huko Ann Arbor, Michigan? Kwanza kabisa, sikujua neno ekumeni linamaanisha nini, kwa hivyo ilinibidi niende nikapate hilo—Bunge la Vijana wa Kiekumeni la Amerika Kaskazini huko Ann Arbor, Michigan. Na kwa hivyo, nilikwenda nikagundua maana ya ekumeni na kadhalika.

Nilifikiria safari ya kwenda Ann Arbor, Michigan. Nilikuwa mwanafunzi wa mwaka wa mwisho katika shule ya upili. Hilo lingekuwa jambo zuri kidogo.

Kwa hivyo, nikasema ndiyo. Kwa hivyo nikaenda. Nilipakia mizigo yangu, na tukakaa huko kwa takriban wiki moja huko Ann Arbor, Michigan.

Naam, lazima niseme ilikuwa uzoefu wa kuvutia sana kwa sababu ilikuwa... Kufikia wakati huo, harakati za kiekumeni zilikuwa zimepanuka na kuwajumuisha Wakatoliki, kuwajumuisha Waorthodoksi, na kadhalika. Lakini nikiwa mtoto niliyekulia katika dhehebu langu, hilo ndilo dhehebu pekee nililolijua. Hilo huenda lisiwe kweli kwenu nyinyi watu.

Labda ulikulia na madhehebu mengi tofauti, na labda una mtazamo mpana zaidi kuliko nilivyokuwa nao wakati wangu. Lakini nilipokuwa mtoto nikikua katika dhehebu langu, ilikuwa ya kuvutia kidogo kukutana na... Nilijua nini? Kulikuwa na Wakatoliki, Wapresbiteri, Wamethodisti, Wakatoliki wa Kirumi, na watu wa Orthodox wa Mashariki. Sikuwahi kusikia kuhusu wengi wa watu hawa.

Ilikuwa ni uzoefu wa kuvutia. Na lazima niseme, Bunge la Vijana wa Kiekumeni la Amerika Kaskazini, licha ya ukweli kwamba harakati za kiekumeni zilikuwa zikibadilika-badilika kufikia mwaka wa 1960. Lakini lazima niseme kwamba nilitiwa moyo sana na kusikia mahubiri mazuri, mahubiri ya kibiblia, mahubiri mazuri sana, na kadhalika.

Tulikuwa na masomo ya Biblia. Ni kwamba tu hatukuwa na masomo ya Biblia, tu na kikundi chetu kidogo. Lakini katika somo la Biblia, kungekuwa na Wabaptisti na

Wapresbiteri na Wakorintho na kadhalika, jambo ambalo nililiona kuwa la kuvutia kwangu.

Kwa hivyo, nilipopata uzoefu huo mmoja na harakati ya ekumeni, ilikuwa ni uzoefu wa kuvutia na, nadhani, wenye kuelimisha sana. Lakini hiyo si jinsi harakati ya ekumeni kwa ujumla ilivyoenda. Hata hivyo, kwa upande wa kitu, maendeleo ya kitheolojia, ekumeni ni muhimu kukumbuka.

Sawa, kwanza kabisa, kuna udhanaishi na pili, uekumeni. Lazima niwape nyinyi kama mapumziko ya sekunde tano ili tu mpumzike hapa. Ibariki mioyo yenu.

Vunja tu hapa. Tuna mwasi mmoja tu leo. Tunafurahia hilo.

Hilo ni jambo zuri. Tutatoa hotuba Jumatano. Niko Baltimore Jumatatu.

Wiki ijayo mapumziko. Na kisha tunaporudi siku ya kwanza tunaporudi siku ya kwanza na ya tatu, tunaonyesha video ya Dietrich Bonhoeffer. Ni video nzuri sana inayoitwa Kumbukumbu na Mitazamo.

Nitakupa karatasi ndogo ya kujifunzia ili ujue cha kuandika. Na kisha, Ijumaa, ni kipindi chetu cha kwanza cha mapitio kwa ajili ya fainali. Kwa hivyo, Jumatano tutarudi, nitakuuliza maswali manne kuhusu maandishi.

Kwa hivyo, jaribu kukumbuka kufanya hivyo. Maswali hayo manne yatakuchukua kuanzia Ijumaa. Kisha, Jumatatu inayofuata, tutatoa hotuba.

Kisha, Jumatano, tutakuwa na muda wetu wa mwisho wa kujifunza pamoja kutoka kwa maandiko. Kwa hivyo ukinipa maswali manne Jumatano hiyo, yatahusu Ijumaa na Jumatano. Kwa hivyo, kuna vipindi vitano vilivyobaki tutakaporudi.

Hilo ndilo ulilo nalo. Kwa hivyo mara tu tutakapomaliza kutoa mihadhara Ijumaa, nitaondoka hapa na kuelekea Baltimore. Kwa hivyo, natumai mtakuwa na Shukrani njema.

Lakini nitataja hilo Ijumaa. Umepumzika vizuri ? Na kila kitu. Sawa.

Hebu tutaje hapa, si kutaja tu, lakini tunahitaji kuzungumzia kuhusu Dietrich Bonhoeffer. Na nitataja mambo machache tu kuhusu historia. Na jambo muhimu zaidi ni kuhusu theolojia yake.

Bonhoeffer alikuwa mmoja wa watu waliosaidia kuanzisha theolojia pamoja na Karl Barth, mshauri wake, na kila kitu kingine. Kwa hivyo, hebu tumtaje Bonhoeffer. Hizi hapa tarehe zake, 1906, 1945.

Na hapa kuna picha chache za Dietrich Bonhoeffer. Hapa kuna picha ya awali ya Bonhoeffer. Hapa kuna picha ya mwisho ya Bonhoeffer aliyepigwa katika gereza la Tegel.

Nina picha hiyo imening'inia juu ya dawati langu ofisini kwangu. Kwa hivyo, acha niseme haraka kuhusu historia yake. Kisha tutaendelea na theolojia yake.

Tutaona historia, kumbukumbu, na mitazamo. Kwa hivyo, hatutachukua mengi hapa. Hapa tu kusema kwamba Dietrich Bonhoeffer, aliyezaliwa mwaka wa 1906 nchini Ujerumani, Dietrich Bonhoeffer alizaliwa, kama utakavyoona kwenye kanda na video, katika familia tajiri sana, tajiri, na iliyoimarika ya Wajerumani.

Na hilo litakuwa muhimu sana kwa maisha yake. Aliishi maisha ya upendeleo, kwa uchache. Baba yake alikuwa mmoja wa madaktari bingwa wa magonjwa ya akili waliojulikana zaidi nchini Ujerumani wakati huo na kadhalika.

Kwa hivyo aliishi maisha ya upendeleo sana. Na kisha akatokea Hitler. Na Bonhoeffer, kwa sababu alikuwa na mafunzo ya chuo kikuu, angekuwa kiongozi wa kanisa la siri linaloitwa Kanisa la Kukiri, au mmoja wa viongozi, napaswa kusema.

Kulikuwa na wengine. Bonhoeffer angekuwa mmoja wa viongozi wa Kanisa la Confessing kwa sababu Hitler alikuwa amelifanya Kanisa la Kilutheri kuwa Nazi. Kanisa la Kilutheri lilikuwa limeapa utii kwa Hitler.

Na kwa hivyo kulikuwa na wachungaji huko Ujerumani waliojiita Wachungaji Wanaoungama, na walikataa kuapa utii kwa Hitler au kwa mtawala yeyote wa kiimla. Tayari tumetaja Azimio la Barmen hapa. Naam, Dietrich Bonhoeffer angekuwa kiongozi katika harakati hiyo.

Tunapaswa pia kutaja, kwa sababu ya historia yake, na utaona hili tena Jumatatu tutakayorudi, tunapaswa pia kutaja kwamba alikuwa mchungaji, alikuwa mwanatheolojia, na alikuwa na uhakika kabisa wa amani. Utaona hilo kwenye kanda. Mpinga amani aliyeshawishika sana.

Sasa, nisingesema alikuwa mpiganaji wa amani mwenye karata, lakini alikuwa ameshawishika sana kwamba njia iliyo mbele ya Ukristo katika karne ya 20 ilikuwa ni upingaji wa amani. Inashangaza kwamba kama mchungaji, mwanatheolojia, na mpingaji wa amani, alihusika katika njama ya kumuua Hitler. Na unajiuliza jinsi mchungaji, mwanatheolojia, na mpingaji wa amani wangeweza kuhusika katika njama ya kumuua Hitler.

Na, bila shaka, sababu ya hilo ni kwa sababu hatimaye alifikia mahali maishani mwake ambapo alitambua kwamba utawala wa Nazi haukuwa serikali iliyoamriwa na

Mungu. Ulikuwa umevuka mipaka yake ya kile ambacho serikali inapaswa kufanya. Kwa hivyo haikuwa tena serikali halali.

Na alihisi kwamba tunapaswa kumng'oa Hitler ikiwa tutahifadhi ustaarabu wa Magharibi. Na kwa hivyo alihusika katika njama ya kumuua Hitler, ambayo alikamatwa na kufungwa katika sehemu mbili tofauti. Na kisha hapa ndipo mahali pa kwanza, Gereza la Tegel.

Au hapana, hii ni moja ya sehemu za pili, Gereza la Tegel. Lakini hata hivyo, alikamatwa na kupelekwa gerezani. Na kisha, Aprili 9, 1945, Bonhoeffer alinyongwa na Gestapo.

Kwa hivyo aliishi sana, mwisho ulikuwa mgumu sana kwa Dietrich Bonhoeffer kwani alinyongwa, ni wazi. Katikati ya maisha yake, alikua Mlutheri. Na alikuwa Mlutheri mzuri kwa maana kwamba kulikuwa na ibada nyumbani na kadhalika.

Lakini hakuwa hasa, na familia haikuwa familia inayoenda kanisani. Lakini mapema maishani mwake, katika miaka yake ya ujana, Bonhoeffer aliamua na mama yake kwamba wangeanza kuhudhuria kanisani mara kwa mara, na walifanya hivyo. Alianza kuhudhuria kanisa la Kilutheri la hapo mara kwa mara.

Kisha akaamua alitaka kusoma theolojia. Na hii ilikuwa njia tofauti kabisa kwake kuchukua kutoka kwa kile ambacho familia ilimtaka afanye. Kwa sababu kila mtu katika familia aliingia katika udaktari au sheria, lakini theolojia, unajua, na akaamua alitaka kusoma theolojia.

Na hivyo akawa kile alichokuwa kama mmoja wa wanatheolojia wakubwa wa karne ya 20, ingawa alikuwa mdogo sana alipokufa. Mmoja wa washauri wake, bila shaka, alikuwa Karl Barth. Kwa hivyo hiyo ni kidogo kuhusu historia ya Dietrich Bonhoeffer.

Tutaona hilo katika Kumbukumbu na Mitazamo kwa siku kadhaa. Video hiyo inachukua karibu vipindi viwili vya darasa kuonyesha. Nami nitakuwa nikitoa marejeleo kadhaa kuhusu maisha yake tunapoiona video hiyo na kukupa maelezo machache tu ya kuandika.

Lakini hebu tuendelee na nambari mbili, theolojia yake. Vipi kuhusu theolojia ya Dietrich Bonhoeffer? Kwa hivyo, nitataja mambo matano kuhusu theolojia yake. Nambari ya kwanza, tutaanza na eklesiolojia yake.

Tutaanza na mafundisho yake kuhusu kanisa. Hili lilikuwa muhimu sana kwa Dietrich Bonhoeffer, mafundisho ya kanisa. Mojawapo ya mambo ya kwanza kabisa aliyoandika ilikuwa kuhusu mafundisho ya kanisa.

Kimsingi, alichambua kanisa si tu kutokana na mtazamo wa kitheolojia bali pia kutokana na mtazamo wa kijamii. Na moja ya maneno anayotumia hapa ni kwamba lazima uone umuhimu wa kanisa katika jamii. Kanisa ni jamii.

Kwa hivyo, karibu ni uchambuzi wa kijamii anapotumia neno jumuiya. Lakini kanisa, kwa maana fulani, ni jumuiya inayosimama juu ya mtu binafsi. Kwa sababu aliona nini katikati ya karne ya 20 alipokuwa akichambua haya yote? Katika Ulaya Magharibi, aliona aina ya maisha ya kibinafsi sana.

Alitaka watu waelewe kanisa si kama kundi la watu wanaokusanyika pamoja bali kama jumuiya ya watu wanaojaliana. Sawa, na unajua mstari wangu kwa sababu nimeusema katika madarasa mengi. Ukristo ni dini ya kibinafsi sana, lakini kamwe si dini ya kibinafsi.

Na Dietrich Bonhoeffer anatumkumbusha hilo. Ukristo ni wa kibinafsi sana, lakini kamwe si wa faragha. Sio mimi na Yesu tu katika chumba changu na Biblia yangu, tukipitia Biblia yangu kwa kidole gumba, tukijaribu kuelewa kile Mungu anataka katika maisha yangu.

Ni sawa kufanya hivyo, lakini lazima ulete uelewa huo wote kwa mwili wa Kristo, kwa kanisa, kwa jamii. Kwa hivyo, jamii ilikuwa muhimu sana. Sawa, uhusiano wa kanisa na Neno.

Dietrich Bonhoeffer alisema katika suala la kanisa, kuwa kanisani ni kuwa katika Neno la Mungu. Na kuwa katika Neno la Mungu ni kuwa kanisani. Mambo hayo mawili hayawezi kutenganishwa.

Huwezi kuwa na moja bila nyingine. Na hivyo hilo linakuwa muhimu sana. Pia, kwa upande wa ulimwengu, kanisa, na ulimwengu, kanisa halipaswi kamwe kuwa jumuiya ya watawa mbali na ulimwengu.

Kanisa limeitwa kuchukua hatua zenye uwajibikaji ndani ya ulimwengu, na katika mateso ya ulimwengu. Sasa, hilo ni somo ambalo tutaona kwenye kanda. Hilo ni somo ambalo Dietrich Bonhoeffer alijifunza alipokuja kusoma hapa Amerika.

Alipokuja kusoma Amerika, mmoja wa marafiki zake alikuwa mtu aliyeitwa Franklin Fisher. Alikuwa Mkristo mweusi kutoka Harlem. Alimpeleka Bonhoeffer kwenye kanisa lake la watu weusi huko Harlem, Kanisa la Baptisti la Abyssinian, na alijifunza mengi kuhusu mateso ya jamii ya watu weusi huko Amerika.

Alianza kujiuliza kama kanisa linapaswa kujua mateso hayo. Kanisa linawezaje kujitenga na ulimwengu huo unaoteseka? Na kisha aliporudi Ulaya baada ya wakati huo, na Wanazi walipoingia madarakani, alijiuliza, ni nani watu wanaoteseka katika ulimwengu wangu? Hao ni Wayahudi. Wayahudi ndio wanaoteseka.

Kanisa linawezaje kujitenga na jamii ya Wayahudi? Kanisa linapaswa kuteseka pamoja na jamii ya Wayahudi. Kanisa linapaswa kuwa sehemu ya hilo. Kwa hivyo kanisa duniani ni muhimu sana.

Sawa, na kisha kama washiriki wa kanisa, eklesiolojia, sisi ni washiriki wa kanisa. Tunawezaje kuishi kama washiriki wa kanisa? Una chaguo mbili. Unaweza kuishi maisha ya neema ya bei rahisi, na neema ya bei rahisi itakuwa kwenda kanisani bila kutoa dhabihu na kumwona Yesu labda kama mtu mwema, na, unajua, kanisa halina maana kubwa kwako. Hiyo ni neema ya bei rahisi.

Kwa hivyo, unaweza kuishi maisha ya neema ya bei rahisi ukitaka lakini usijiite Mkristo ukifanya hivyo. Au unaweza kuishi maisha ya neema ya gharama kubwa, na neema ya gharama kubwa ni kuchukua neno la Mungu kwa uzito na madai yote ya Kristo maishani mwako kwa uzito, ufuasi. Hiyo ni neema ya gharama kubwa.

Kwa hivyo, una chaguo lako. Je, ni neema ya bei rahisi au neema ya gharama kubwa? Hapa kuna kitabu chake kinachoitwa Gharama ya Uanafunzi. Wakati nazungumzia hilo, haraka sana, ni wangapi kati yenu wamesoma Gharama ya Uanafunzi? Hebu tupate mikono ya mmoja, wawili, watatu, wanne. Sawa, sawa.

Orodha ya masomo ya majira ya joto. landike sasa hivi. Gharama ya Uanafunzi.

Ni jambo la lazima kusomwa katika fasihi ya Kikristo. Ni mojawapo ya vitabu vikubwa, unajua. Naam, anaanzaje kitabu cha Gharama ya Uanafunzi? Neema ya bei rahisi ni adui hatari wa kanisa letu.

Tunapigana leo kwa ajili ya neema ya gharama kubwa. Kwa hivyo neema ya bei rahisi ni adui hatari wa kanisa letu. Tunapigana leo kwa ajili ya neema ya gharama kubwa.

Kwa hivyo, katika sentensi ya kwanza kabisa ya Gharama ya Uanafunzi, anaweka kilio cha vita, unajua. Tunapigania nini hapa? Hilo ndilo analotaka kujua. Kwa hivyo, elimu ya kanisa ni muhimu sana kwa Dietrich Bonhoeffer, kanisa kama jumuiya, na jinsi tunavyopaswa kutenda kama jumuiya.

Tuna mambo mengine kwa Bonhoeffer katika suala la theolojia, na tuna siku mbili zaidi. Kwa hivyo, niko sawa tu hapa, kwa hivyo tunaendelea vizuri. Sawa, uwe na siku njema.

Tutaonana Ijumaa. Tutatoa hotuba Ijumaa. Tutaweka miguu yako kwenye moto Ijumaa, kisha utakuwa na mapumziko ya Shukrani kwa wiki nzima.

Huyu ni Dkt. Roger Green katika kozi yake ya historia ya kanisa, Matengenezo ya Wakati Uliopo. Hii ni kipindi cha 25 kuhusu Uwepo wa Mungu.